

Retfærdiggørelsen

Hebr. 10:38-39:

min retfærdige skal leve af tro,
men viger han tilbage fra det,
har min sjæl ikke behag i ham.

Men vi hører ikke til dem, der viger tilbage, så vi fortabes, men til dem, der tror, så vore sjæle frelses.

Dette handler om at være retfærdiggjort, og når vi taler om dette, kan vi ikke komme uden om Romerbrevet 6-8. De fortæller om vores vandring sammen med Gud; men også om hvilke problemstillinger, vi oplever som kristen - især når vi ikke er fundamenteret i Ordet. Men først skal vi have helt på plads, at alt sker ved tro. Der står skrevet, at den retfærdige skal leve af tro. Vi stopper aldrig med at arbejde på vores frelse, fordi det er troen, som frelser os – og den skal vi holde fast i.

Retfærdiggørelsen er beskrevet i Kol. 1:20-23:

”For i ham besluttede hele guddomsfylden at tage bolig og ved ham at forsoner alt med sig, på jorden som i himlene, ved at stifte fred ved hans blod på korset.

Også jer, som før var fremmede og fjendske af sind med jeres onde gerninger, har Gud nu forsonet med sig ved Kristi legemlige død, for at føre jer frem som hellige og lydefrie og uangribelige for sit ansigt, hvis I da forbliver grundfæstede og faste i troen uden at lade jer røkke fra håbet i det evangelium, I har hørt, det, som er blevet prædikeret for al skabningen under himlen, og som jeg, Paulus, er blevet tjener for”.

Hvad er det for et evangelie, Paulus er blevet tjener for? Paulus prædiker Kristus som korsfæstet, vi skal holde fast i troen på, at Jesu blev givet hen for vore overtrædelser og oprejst for, at vi kunne blive retfærdige (Rom. 4:25). Her vil jeg gerne skelne mellem retfærdige gerninger og retfærdiggørelsen: vi har fået fred med Gud, ved Jesus Kristus, da vi er blevet gjort retfærdige af troen på Kristus (Rom. 5:1) – men vores gerninger vil ikke være retfærdige før vi tror i vores hjerter på at vi er retfærdiggjorte ved

troen. Kristus er til ingen gavn for dig, hvis du søger at blive retfærdig ved loven, for så er du faldet ud af nåde (Gal. 5:4).

Nu til en meget kort gennemgang af Romerbrevet 6–8

Rom. 6:

Vi er begravet med Kristus, dvs. vi er døde for synden men levende for Gud i Kristus.

Rom. 7:

Vi befinder os i mellemtilstand (her sidder mange kristne fast), vi prøver at lade være med at synde – med andre ord: vi prøver at opfylde loven. Faktisk, det vi gør, er, at vi viger fra troen, dette sker fordi Helligånden har taget bolig i os samtidig med at kødet ikke er underlagt. Det er ikke meningen, at vi skal blive her.

Rom. 8:

Vi nærmer os vores sjæls frelse, vi nærmer os at vandre i ånden. Hvorfor? Fordi vi i vores hjerter tror på, at Jesu tog vores synd på korset og at vi er retfærdige ved Kristi opstandelse. Det handler ikke længere om, at jeg skal behage Gud ved at følge Hans love, men om at Jesus er i mig (jeg bliver i Hans ord og Han bliver i mig). Mit legeme er altså dødt pga. synd; men ånden har liv pga. retfærdighed.

Men skridtet fra Rom. 7 til 8 kræver omvendelse; men omvendelse af hvad? Vores sind! - men hvordan gør vi det?

Rom. 2:4:

Eller ringeagter du hans rigdom på godhed og overbærenhed og langmodighed og ved ikke, at Guds godhed vil føre dig til omvendelse?

Hvis vi nu kigger på Jesus gerning her på jorden: hvornår beder han folk om at omvende sig? - efter at Han har vist Guds godhed. Jesus revser folk (farisæ-erne og de skriftkloge), hvorfor gør Han det? Fordi de ikke viser Guds godhed, faktisk har de meget travlt med at vise Gud deres egen godhed - som regel på bekostning af andre. Det er dét, der sker, når man bruger loven. Lovens rette formål var at være vores opdrager for at bringe os til Kristus, så vi kan blive retfærdiggjort ved tro. Vi skal altså tro Guds godhed, derved kommer omvendelse.

Hvad er så retfærdiggørelse? Er at vi står ret ind for Gud uden skyld eller skam, altså at Gud ikke tilregner os nogen skyld overhovedet!!! Nedenfor er der skriftsteder om hvad det betyder for dig at du er retfærdig.

For du, Herre, vil velsigne den retfærdige; med begunstigeelse vil du omgive ham, som med et skjold. (Salm. 5:13)

Den retfærdige græder i sine trængsler og Gud hører det og befrier ham ud af alle sine trængsler (Salm. 34:17)

Den ondes våben bliver brudt ned – men Herren holder den retfærdige oppe. (Salm. 37:17)

Den retfærdige skal arve landet og dvæle i det for evigt (Salm. 37:29)

Kast dine byrder på Herren og Han vil hjælpe dig: Han vil aldrig lade en retfærdig vakle. (Salm. 55:22)

Den retfærdige skal blive belønnet på jorden (Ordspr. 11:31)

Der skal intet ondt ske den retfærdige (Ordspr. 12:21)

Den retfærdige er frimodig som en løve (Ordspr. 28:1)

Sig til den retfærdige at det skal gå ham godt; for de skal spise frugten af deres gerninger. (Es. 3:10)

Den retfærdiges sti er lige, jævnt er det spor, du baner for den retfærdige.

(Es. 26:7)

Jeg vil med glæde fryde mig i Herren, min sjæl skal glædes over min Gud; for Han har klædt mig i frelses klæder og har dækket mig med retfærdighedens kåbe. (Es. 61:10)

Det første vi møder i det nye testamente omkring retfærdighed lyder således:

Hvis jeres retfærdighed ikke overgår farisærenes og de skriftkloges retfærdighed, skal du ikke komme ind i Guds rige. (Matt. 5:20)

Hvad skal vi bruge for at komme ind i Guds rige? Jesus Kristus!

Undervisning v/stephanie (27.11.19)